

TUSSENKOMST VAN HET SRT VAN DE PZ ANTWERPEN MET DE FN 303 IN EEN JEUGDINSTELLING

INHOUDSTAFEL

1.	VOORWERP VAN HET ONDERZOEK	1
2.	METHODOLOGIE	1
3.	ANALYSE	1
3.1.	Context van het incident -----	1
3.2.	Inzet van het SRT van de PZ Antwerpen-----	3
3.3.	Optreden binnen een jeugdinstelling-----	4
3.4.	Informatie betreffende het wapen FN 303 -----	5
4.	CONCLUSIE	6
5.	LIJST MET GEBRUIKTE AFKORTINGEN	8

1. VOORWERP VAN HET ONDERZOEK

1. Op 1 november 2015 gebruikt een SRT-team van de PZ ANTWERPEN de FN 303, een less lethal-wapen dat een projectiel afschiet door middel van een persluchtmechanisme, tegen een 14-jarig Syrisch meisje dat verblijft in het onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum (OOOC) VZW Elegast in Antwerpen. Deze interventie veroorzaakte veel commotie in de pers. Het Vast Comité P besloot hierop om, gezien de kwetsbare positie van de minderjarige die het voorwerp was van deze interventie, een onderzoek te openen in het kader van het toezicht op het democratisch politieoptreden.

2. METHODOLOGIE

2. Op basis van de niet-gerechtigde documenten die bij de PZ Antwerpen met betrekking tot dit incident beschikbaar waren en op basis van gesprekken met de korpsleiding van de PZ Antwerpen, de directeur van het OOOC en de algemeen directeur van de VZW Elegast werd een analyse verricht betreffende het incident.

3. Met toelating van het parket-generaal bij het Hof van Beroep van Antwerpen werd eveneens het gerechtelijk dossier ingekeken en getoetst aan onze bevindingen.

4. Ten slotte werd de werking van het SRT bekeken in het kader van de eenheden van gespecialiseerde politie en werd het wapen FN 303 nader bekeken.

3. ANALYSE

3.1. **Context van het incident**

5. Op 1 november 2015 om 20.20 uur kwam bij de 101-centrale Antwerpen een oproep binnen vanuit het OOOC van VZW Elegast. De PZ Antwerpen kreeg naar aanleiding van deze oproep volgende melding:

*“Een van de jongeren -een meisje- agressief met een stuk glas aan het zwaaien;
Vraagt snel politie ter plaatse om zaak op te lossen;
Nog geen gewonden gevallen;
Gaan haar proberen te kalmeren;
Vreest dat het gaat escaleren.”*

6. Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat de instelling, vooraleer de politie te bellen, al tevergeefs getracht had om met het meisje te communiceren en om haar het glas afhandig te maken.

7. Vanuit de PZ Antwerpen worden twee interventieploegen ter plaatse gestuurd. De coördinatieofficier neemt eveneens de beslissing om het SRT ter plaatse te sturen aangezien er sprake was van wapenvertoon en risico op escalatie. De twee interventieploegen komen eerst ter plaatse en het SRT komt kort na deze interventieploegen toe.

8. Wanneer de interventieploegen ter plaatse komen, is er nauwelijks of niet gecommuniceerd over de feiten en de aanleiding ertoe. De politiemensen hebben dus geen inzicht in de omstandigheden die ertoe geleid hebben dat de minderjarige op dergelijke wijze reageert. Het wordt hen niet gezegd en ze vragen er ook niet naar. De ploegen krijgen van een personeelslid van de instelling enkel te horen dat het boven te doen is. Volgens de PZ Antwerpen zijn de ploegen, gezien het acuut gevaar, dan onmiddellijk naar boven gegaan, zoals dit hen trouwens al radiofonisch was meegegeven. Volgens de instelling werd hen enkel meegegeven dat het meisje met een glas stond te zwaaien en zichzelf aan het verwonden was.

9. Zodra de interventieploegen boven zijn, trachten ze in het Nederlands contact te leggen met het meisje. Dit lukt echter niet, zodat de communicatie zich verder beperkt tot het sommeren van het meisje om het glas te laten vallen.

10. Het even later aangekomen SRT heeft, bij aankomst, nogmaals aan het meisje gevraagd om het glas te laten vallen. Toen ze daar geen gevolg aan gaf, heeft een lid van het SRT een projectiel afgeschoten met de FN 303. Volgens de politie zou er vooraleer er geschoten werd, geroepen zijn om het glas te laten vallen en dat er zo niet geweld zou gebruikt worden. De directeur van de instelling heeft evenwel enkel een aanmaning gehoord om het glas te laten vallen.

11. Nog volgens de politie werd er uiteindelijk geschoten omdat het meisje het glas op haar arm zette om zichzelf op die wijze te verwonden. De directeur van de instelling geeft aan dat het meisje niemand aan het bedreigen was, dat ze het glas nog in haar hand had en dat ze zich mogelijk zou verwonden.

12. De politie geeft hierbij aan dat het meisje achter een tafel stond en dat ze daardoor moeilijk te benaderen was. De politieambtenaren beweren eveneens dat het minderjarige meisje naar hen met het glas uithaalde indien ze dichterbij wilden komen.

13. Vooraleer geschoten werd, is er geen overleg geweest tussen de politiemensen onderling, noch tussen de politie en de instelling. Er is dus eigenlijk geen communicatie geweest.

14. Na het schot is het meisje ineengezakt en is ze beginnen te roepen van de pijn. Twee politiemensen zijn op haar afgestapt, hebben het glas verwijderd en hebben haar op de rug geboeid. Al vrij vlug was er een medisch team ter plaatse. Het meisje is dan onder begeleiding van de politie zelf naar beneden gestapt. Ze is vervolgens met de ziekenwagen overgebracht naar het ziekenhuis.

15. Na de feiten maakt de directeur van het OOC volgende analyse. Hij stelt dat er helemaal geen reden was om eender welk geweld te gebruiken. Volgens de directeur was er immers geen gevaar voor andere personen en waren de overige kinderen door het personeel van de instelling uit de ruimte verwijderd waarin het meisje zich bevond. Hij stelt evenwel dat het meisje met het glas zwaaide toen de politie dichterbij wou komen, maar dit was volgens hem echter geen gericht steken met het glas. Nog volgens de directeur was er ook niet zo'n eminent gevaar voor de minderjarige zelf. Het meisje had zich wel snijwonden toegebracht, waardoor er bloed zichtbaar was, maar achteraf bekeken, bleken dit slechts oppervlakkige snijwonden te zijn. Volgens de directeur zou men de aard van die wonden waarschijnlijk wel hebben moeten kunnen inschatten daar er niet veel bloed zichtbaar was. Feit is wel dat de politie gevraagd werd omdat men de situatie intern niet meer aankon en dat de instelling de andere minderjarigen reeds in veiligheid had gebracht.

16. Uit het gerechtelijk dossier komen wij evenwel ook nog te weten dat het minderjarige meisje na verzorging in het ziekenhuis en na verhoor door de politiediensten niet meer welkom is in de instelling VZW ELEGAST. Na het verhoor wordt door de politiediensten immers contact genomen met de instelling met de vraag of de minderjarige kan terugkeren naar de instelling. Zij krijgen hierop het antwoord dat zij onder geen beding mag terugkeren naar de instelling.

17. Volgens de analyse van de politie was het afschieten van het projectiel de beste oplossing. Door het gebruik van de FN 303 werd vermeden dat er bij de politiemensen gewonden vielen, wat volgens hen niet uit te sluiten viel indien zij op een andere wijze het glas hadden trachten te verwijderen. Nog volgens de politie had een andere werkwijze ervoor kunnen zorgen dat het meisje zelf zwaardere verwondingen zou hebben opgelopen. Hierbij werd het voorbeeld gegeven van het uit de hand slaan van het glas met een wapenstok, waarbij

(een) eventuele breuk(en) niet uit te sluiten viel(en). De politie benadrukt dat er niet geschoten werd met het oog op wettige verdediging, maar wel om te vermijden dat het meisje zichzelf zware verwondingen zou toebrengen met het glas. Niet tussenkomen zou volgens de politie schuldig verzuim kunnen uitmaken. Voor het afschieten van het projectiel beroepen zij zich ook op de noodtoestand, het schenden van een (straf)wettelijke bepaling om een hoger doel te vrijwaren.

18. Gezien het gebrek aan communicatie tussen de instelling en de politiediensten, wat enigszins te begrijpen is gezien de dringende context van de interventie, en het niet of nauwelijks kunnen communiceren door de politie met de minderjarige, wat evenmin de politiediensten kan verweten worden, ontbrak de nodige contextuele informatie die deze interventie eventueel een andere wending had kunnen geven.

19. Het had de politiediensten in hun optreden mogelijk geholpen indien zij kennis hadden van de situatie. De minderjarige in kwestie werd in het OOC opgenomen wegens een verontrustende situatie in die zin dat ze zou mishandeld worden door haar vader. Eerder op de dag van de interventie was het meisje gesanctioneerd omdat zij zonder toestemming van de instelling die instelling verlaten had. De sanctie bestond eruit dat ze op haar kamer moest blijven en dus uit de leefgroep genomen werd. Ze was niet akkoord met de sanctie, ze weigerde deze en bleef dit ook roepen naar de opvoeders. Ze wou in de leefgroep blijven. De reden dat ze hiermee niet akkoord was, is te vinden in het feit dat ze dan gescheiden werd van haar broers en zus die eveneens in deze instelling verblijven.

3.2. Inzet van het SRT van de PZ Antwerpen

20. De PZ Antwerpen beschikt over een arrestatie-eenheid. Dit betreft een steundienst binnen de lokale politie Antwerpen en bestaat uit twee afzonderlijke teams, enerzijds het BBT (bijzonder bijstandsteam) en anderzijds het PROA (pro-actief peloton). Ze hebben elk een specifiek en duidelijk afgelijnd takenpakket. De arrestatie-eenheid maakt deel uit van de afdeling Operationele steun.

21. Volgens de korpsleiding bestond er voor de oprichting van het concept SRT binnen de PZ Antwerpen geen operationele oplossing voor incidenten welke de inzet van een gespecialiseerde eenheid behoeften (lees: BBT, DSU), maar tevens een onmiddellijke reactie vereisten van het politiepersoneel op het terrein. Om deze grijze zone in te vullen en zo de veiligheid van het politiepersoneel te verhogen en een snelle en professionele respons mogelijk te maken, werd dan binnen het bestuursakkoord beslist om het concept SRT te organiseren.

22. De SRT-ploegen worden geleverd vanuit het PROA-team en bestaan telkens uit drie medewerkers welke werken in 12 uren-shifts. Voor hun aansturing vallen zij onder de verantwoordelijkheid van de TCK (telecommunicatiekamer). Er maakt niet steeds een hoofdinspecteur deel uit van het team, maar wanneer het team ter plaatse wordt gestuurd, dan wordt ook de terreinondersteuner (TO) ter plaatse gestuurd.

23. Bij elke tussenkomst waarbij geweten is of er gefundeerde vermoedens bestaan dat de politie geconfronteerd zal worden met situaties die de fysieke integriteit van de politieambtenaren in gevaar kunnen brengen, moet het SRT ingezet worden. Daarnaast kunnen de SRT-ploegen ook steeds op eigen initiatief bijstand verlenen, indien zij van oordeel zijn dat hun aanwezigheid een meerwaarde betekent. Ze doen dit zoveel mogelijk discreet en met het oog op het snel kunnen ondersteunen van interventieploegen, evenwel zonder die interventie zelf over te nemen. Volgens de korpsleiding van de PZ Antwerpen moeten de SRT-ploegen zorgvuldig omgaan met de wenselijkheid van dit type van ondersteuning en stellen zij de TCK hiervan onmiddellijk in kennis.

24. Niet-limitatief opgesomd bestaat het takenpakket van het SRT uit volgende opdrachten:

- ondersteuning van het politiepersoneel op het terrein bij opdrachten waar de fysieke integriteit mogelijk in gevaar kan komen en/of waaraan een bijzonder risico is verbonden (huiszoeking heterdaad bij fysiek gevaarlijk persoon, controle van voertuig waarvan inzittenden een potentieel gevaar vormen, discreet toezicht op ploeg die controle moet doen in probleebuurt,...);
- het uitvoeren van operaties met een offensief karakter, al dan niet in afwachting van de komst van het BBT (bv. AMOK, versterkte huiszoeking, doorzoeking van gebouw, arrestatie van personen te voet of op voertuig);
- voorbereidende maatregelen treffen in afwachting van komst BBT;
- het vaststellen van feiten op heterdaad (vooral eigendomsdelicten en persoonsdelicten, al dan niet met geweld, verboden wapendracht,...);
- bijstand verlenen aan de reguliere ploegen PROA bij de uitvoering van hun gerechtelijke bevelen (onmiddellijk afbreekbaar);
- monitoring van probleebuurt (hot spots);
- uitvoeren van gerichte controles op de openbare weg en in openbare plaatsen van personen en/of voertuigen, al dan niet in het kader van (tijdelijke) criminele fenomenen;
- achtervolgingen.

25. Wat het uitvoeren van arrestaties betreft, valt, volgens de korpsleiding van de PZ Antwerpen, het PROA-team onder de definitie van ‘eenheden van bijzondere bijstand’ zoals bedoeld in de GPI 81. Voor de taken die niet binnen het pakket arrestatie passen, maken zij gebruik van de bestaande PITIP (politie-interventietechnieken) conform de GPI 48 en valt dit volgens de korpsleiding buiten het toepassingsgebied van de GPI 81.

26. De nationaal coördinator GPI 81 ziet evenwel het PROA-team en het SRT-concept niet onmiddellijk als een eenheid van bijzondere bijstand zoals bedoeld wordt met het niveau 2 uit de GPI 81. Hij ziet het eerder als een niveau 1, zijnde een reguliere bijstand. Hij erkent evenwel, gezien de strenge voorwaarde om deel te kunnen uitmaken van de SRT, dat de leden van het PROA-team een uitzondering zouden kunnen genieten om toegang te krijgen tot de opleiding “eenheden van bijzondere bijstand”.

27. Wat de inzet van een SRT-team bij het huidige incident betreft, is er onmiddellijk een terreinondersteuner ter plaatse gestuurd, wat inhoudt dat de richtlijnen door de medewerker(s) op de TCK gekend zijn. Deze vaststelling is op zich geruststellend omdat het precies de taak is van de terreinondersteuner om ter plaatse een operationele beoordeling te maken en vervolgens het tactisch concept over te laten aan het SRT-team. In voorliggend geval was deze ‘risicobeheersingmaatregel’ evenwel zonder voorwerp omdat reeds voor de aankomst van deze leidinggevende TO werd geschoten. De reden waarom niet gewacht werd op de TO is volgens de korpsleiding van de PZ Antwerpen dat de situatie als een zeer acuut gevaar werd ingeschat.

3.3. Optreden binnen een jeugdinstelling

28. Op nationaal noch op regionaal vlak bestaan er richtlijnen noch procedures aangaande tussenkomsten van de politiediensten in jeugdinstellingen. Bij het actualiseren van de MFO-1¹

¹ Dwingende richtlijn van 13 december 2001 inzake het verzekeren van de openbare orde in hoven en rechtbanken, het overbrengen van gevangenen en het handhaven van de orde en de veiligheid in de gevangnissen in geval van oproer of onlusten, *niet bekendgemaakt*.

werd dit geopperd, maar de vernieuwde versie laat op zich wachten en het is heden ook niet duidelijk of er nu al dan niet invulling zal gegeven worden aan deze denkpiste.

29. De PZ Antwerpen heeft geen protocol noch werkafspraken met de jeugdinstellingen aangaande politionele tussenkomsten. Bovendien is er evenmin structureel overleg voorzien.

30. De VZW Elegast benadrukt evenwel dat de samenwerking met de PZ Antwerpen tot nu toe steeds goed verliep en dat ze in de toekomst nog een beroep wil doen op de diensten van de PZ Antwerpen.

31. Naar aanleiding van het incident in het OOC is op 4 december 2015 overleg gepleegd tussen de korpsleiding van de PZ Antwerpen en het agentschap Jongerenwelzijn. Zowel volgens de politie als volgens de VZW Elegast, die hierbij aanwezig waren, verliep dit overleg zeer constructief. Er werd tijdens dit overleg beslist dat er enerzijds gewerkt zal worden aan de communicatie tussen de voorzieningen en de politie en anderzijds aan een procedure voor het optreden van de politie in een voorziening.

32. Er zal getracht worden om de communicatie tussen de voorziening en de politie te stroomlijnen. In het bijzonder wordt de eerstelijnscommunicatie vanuit de voorziening naar de politie bij incidenten bekeken. Om deze te verbeteren, wordt gedacht aan het uitschrijven van een uniforme procedure met een checklist voor de informatie die de eerstelijnscommunicatie moet bevatten. Op die manier kan de politie duidelijke en volledige informatie verkrijgen en kan het personeel van de voorzieningen terugvallen op een vast kader.

33. Wat het optreden in de voorzieningen betreft, zal een procedure uitgewerkt worden die de incidentaanpak in de voorziening beschrijft wanneer een voorziening een beroep doet op een tussenkomst van de politie. Hierbij wordt gedacht aan een aanpak in opbouwende fases, waarbij de eerste fase sowieso door het personeel van de voorziening wordt uitgevoerd, met de politie als ondersteunende sterke arm.

3.4. Informatie betreffende het wapen FN 303

34. De FN 303 wordt door FN zelf gecatalogeerd onder de noemer lanceerders. Het betreft echter geen vuurwapen. Volgens de wapenwet² kan het gecatalogeerd worden onder de niet-vuurwapens, zoals gedefinieerd in artikel 2, 12°: *“elk wapen dat één of meerdere projectielen afschiet waarvan de voortstuwing niet resulteert door de verbranding van poeder of door een detonator”*.

35. Het wapen weegt 2,9 kg en heeft een lengte van 74 cm. Het heeft een gladde loop. De trekkerdruk bedraagt 3,6 kg. Het wapen werkt met een persluchtmechanisme, dus niet op basis van een ontsteking en is dus geen vuurwapen. Het werkt halfautomatisch, schot per schot en is enkel geschikt om specifieke less lethal-projectielen af te schieten.

36. De FN 303 schiet capsules af van 18 mm (.68”). De capsules zelf bevatten vinnen voor de stabilisatie en de voorkant ervan is geprefragmenteerd zodat ze uiteenspatten bij de impact. Ze zijn ontworpen om niet te penetreren. Het omhulsel is vervaardigd uit polystyreen. Het hoofdeffect van het projectiel, de impact, wordt verkregen door bismut. Bismut is een niet-giftig breekbaar zwaar metaal.

37. Er bestaan vier verschillende types capsules. De capsules die enkel een impact bewerkstelligen hebben een grijze of witte kleur. De witte capsules zijn gevuld met een inert poeder. Deze die daarnaast nog met uitwasbare verf gevuld zijn, hebben een roze kleur en deze met onuitwasbare verf hebben een gele kleur. De oranje capsules zijn bijkomend gevuld met peperpoeder.

² Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. (ook “Wapenwet” genoemd), BS 9 juni 2006.

38. Tijdens de interventie in het OOC van VZW Elegast maakte het SRT van de PZ Antwerpen gebruik van de grijskleurige capsules die dus enkel een impact veroorzaken.

39. De evolutie van de snelheid van het projectiel en de impactenergie op verschillende afstanden wordt in onderstaande tabel weergegeven.

	loopmond	15 meter	30 meter	50 meter
Snelheid (m/s)	88	83	78	72
Energie (joule)	33	29	26	20

Tabel I: snelheid en impactenergie van de FN 303 over verschillende afstanden

40. Ter vergelijking: een paintballwapen zou een impactenergie hebben van 6 à 8 joule. De gevarengrens ligt op 40 joule en een dodelijke impact ligt rond de grens van 70 joule. Een impact van 33 joule zou te vergelijken zijn met een stoot van een bokser³. Munitie van het type 9x19 mm parabellum ‘hollow point’ zoals standaard gebruikt wordt door de politie zou vertrekken met een snelheid tussen 340 en 420 m/s en zou een impact hebben tussen 460 en 670 joule⁴.

41. De FN 303 schakelt de getroffen persoon niet (langdurig) uit, zodat er onmiddellijk na de impact van het projectiel moet overgegaan worden tot immobilisatie van die persoon.

42. Voor de politiediensten betreft het een bijzondere bewapening en is het voorhanden hebben ervan bijgevolg onderworpen aan de machtiging van de minister van Binnenlandse Zaken. De machtiging wordt nominatief verleend en is afhankelijk van het volgen van een opleiding en periodieke trainingen.

43. De PZ Antwerpen had voor haar BBT reeds een ministeriële machtiging voor het gebruik van de FN 303 en heeft voor de leden van het PROA-team een uitbreiding gevraagd van die reeds bestaande ministeriële machtiging. In deze initiële machtiging wordt inzake het gebruik van het wapen vermeld: *“Voor opdrachten die als doel hebben een agressor onmiddellijk te stoppen, zonder hem evenwel te doden of levensgevaarlijk te verwonden, bv. tussenkomen bij ernstige en gewelddadige incidenten in een gevangenis, waarbij één of meerdere gewapende aanstokers dienen overmeesterd te worden”*.

44. Er bestaat geen specifiek wettelijk kader dat de inzet van dergelijke wapens regelt, zodat teruggevallen moet worden op het algemeen wettelijk kader voor het gebruik van dwangmiddelen en geweld, zijnde de artikelen 1 en 37 van de Wet op het Politieambt en de wetgeving rond de wettige verdediging. Aangezien het geen vuurwapen betreft, zijn de bepalingen betreffende het vuurwapengebruik die opgenomen zijn in het artikel 38 van de Wet op het Politieambt niet van toepassing.

45. Binnen de PZ Antwerpen zijn er geen specifieke richtlijnen gegeven over wanneer het wapen ingezet mag worden. Het is enkel verboden voor de handhaving van de openbare orde. Binnen de PZ Antwerpen werd ook geen hiërarchie bepaald in de te gebruiken wapens. De FN 303 is een van de mogelijkheden in het ter beschikking gestelde ‘wapenarsenaal’ voor de personen die ertoe gemachtigd zijn dit te gebruiken.

4. CONCLUSIE

46. Een inzicht in de beweegredenen van het minderjarige meisje had – althans in theorie – mogelijk tot een andere oplossing kunnen leiden. Gezien de aard van de oproep en de situatie ter plaatse was er echter weinig of geen ruimte om deze context nog te kunnen schetsen.

³ Deze informatie is afkomstig van FN.

⁴ Afhankelijk van de geconsulteerde open bronnen.

Bovendien is er geen of slechts zeer beperkte communicatie (mogelijk) geweest tussen de politiediensten en de minderjarige, waardoor ook hier haar beweegredenen niet tot uiting kwamen. Inzicht in het waarom van de situatie, gekoppeld aan de verwachtingen van het OOC met betrekking tot het politieoptreden, had aan deze interventie mogelijk een andere wending kunnen geven. Op voorhand vastgelegde werkafspraken tussen de instelling(en) en de politiedienst(en) zouden dan ook een meerwaarde zijn bij dergelijke interventies.

47. Er is geen specifiek wettelijk kader voorhanden dat het gebruik van de FN 303 regelt. In het licht van deze nieuwe vormen van bewapening, waarbij bijvoorbeeld ook aan stroomstootwapens gedacht wordt, dringt zich een dergelijk kader op zodat er duidelijkheid zou worden gecreëerd over welke situaties het gebruik van een dergelijk wapen rechtvaardigen.

48. Het ingrijpen met behulp van de FN 303 was ingegeven vanuit het oogpunt te beletten dat de minderjarige zichzelf ernstige verwondingen zou toebrengen. De PZ Antwerpen beroept zich hierbij op de noodtoestand voor het aanwenden van de FN 303 en stelt dat niet tussenkomen mogelijk schuldig verzuim zou uitmaken. Dat moet tussengekomen worden om te beletten dat een minderjarige zichzelf zware verwondingen toebrengt, staat buiten kijf. De vraag blijft of de inzet van de FN 303 wel opportuun is. Uiteraard is deze opportuniteitsafweging afhankelijk van situatie tot situatie en zijn de beslagenheid van de tussenkomende politieambtenaren en de omgeving waarin de feiten plaatsgrijpen dikwijls determinerende factoren in deze opportuniteitsbeoordeling om de situatie op een of andere wijze op te lossen. *In casu* kwam uit deze opportuniteitsbeoordeling naar voor dat het gebruik van de FN 303 deze situatie op de best mogelijke manier zou oplossen, rekening houdend met het beperken van het risico op ernstige verwondingen bij de betrokken partijen.

49. Hoewel het risico voor de politiemensen en de minderjarige op ernstige verwondingen beperkt werd door de inzet van de FN 303 in de instelling, moet toch een zekere terughoudendheid in acht worden genomen om een dergelijk wapen te gebruiken ten overstaan van minderjarigen in het algemeen en binnen een jeugdinstelling in het bijzonder. De psychische impact die een dergelijk wapen kan hebben op de minderjarige omstaander dient alleszins ook mee in rekening gebracht te worden bij de beoordeling voorafgaand aan het aanwenden van dergelijk wapen.

50. Verder lijkt het onontbeerlijk dat er een aantal zeer algemene principes worden vastgelegd die de wijze van tussenkomen door de politie in een jeugdinstelling moeten regelen.

51. Heel positief is dat er uit het incident toch wel lessen zullen getrokken worden en dat de PZ Antwerpen en het agentschap Jongerenwelzijn in een constructieve sfeer aan tafel gaan zitten om samen te werken aan de communicatie en aan het optreden van de politie binnen een jeugdinstelling. Deze werkafspraken zullen ongetwijfeld een meerwaarde betekenen voor toekomstige interventies.

5. LIJST MET GEBRUIKTE AFKORTINGEN

AMOK: Situaties waarbij een dader zich vrij rond beweegt en tracht zoveel mogelijk slachtoffers te maken

BBT: Bijzonder bijstandsteam van de PZ Antwerpen

DSU: Directie van de speciale eenheden van de federale politie

GPI: Omzendbrief betreffende de geïntegreerde politie

MFO: Ministeriële federale omzendbrief

OOOC: Onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra van de Vlaamse Gemeenschap

PITIP: Politie-interventietechnieken

PROA: Pro-actief peloton van de PZ Antwerpen

PZ: Politiezone

SRT: Snelle Repons Teams van de PZ Antwerpen

TCK: Telecommunicatiekamer van de PZ Antwerpen

TO: Terreinondersteuner van de PZ Antwerpen

VZW: Vereniging zonder winstoogmerk